

Igo Gruden:

O sladke sanje . . .

O sladke sanje tihih ur o mraku,
 ko človek sam se sklanja nad seboj
 in išče smer v najtišji svoj pokoj
 zapreden ves — kot v rožnatem oblaku!

Nocoj sva dva, ki sanjava o mraku:
 večer je tih, le dih me tvoj objemlje
 in moja roka v tvoji tiho dremlje —
 nocoj sva dva — kot v rožnatem oblaku.

O sanje naju dveh o tihem mraku!
 Pod eno sva se stisnila perot
 in našla v isto smer najtišjo pot
 drug v drugega — kot v rožnatem oblaku.

Camille Mauclair — A. Debeljak:

Minuta.

Odpri duri, oj hčerka,
 nekdo je zunaj in trka!
 — Jaz ne morem iti odpret,
 pred ogledalom si češem lasé.

Oh! hči moja, odpri duri,
 nekdo omedleva v tej uri!
 — Ne morem iti gledat, kedo,
 devljem trakove v životek svoj.

Vrata, o hčerka, odpri!
 Star sem, moji nogi okorni . . .
 — Ne utegnem, oče, pogledati,
 moram ovratnik zapenjati.

Človek umrl je pred durmi
 mogoče, zunaj na burji!
 — Da je bil lep, bila bi zaznala:
 grud mi ni vztrepetala.